

HEIMIR

IV. árgangur

WINNIPEG, 1908.

II. blað.

„Jehóva var ekki í vindinum.”

I. Konungab. XIX. 11.

Hér ríður nú Alfaðir veraldar vegi
í vindinum uppi á grænskóga teigi.
Og Sleipnir slær greinarnar háu frá hnjúnum,
og hrytur um laufin svo þýtur í trjúnum.

Af rjúkandi faxinu regnstraumar boga,
svo rauðhitna skeifur, að eldingar loga—
Og sólin, sem glampar í gustbólstra-sfúum,
er gullhjálmur Óðins sem veður í skýjum.

Því Óðinn ei bíður, svo logn sé sitt leiði
að loftið sé ugglaust og sólskin í heiði—
Hann andaði á jörðina vökvandi vindi,
svo veröldin grátfögur sýndi sitt yndi.

Stephan G. Stephansson.

